

Κεφάλαιον

Ἐκρέτω ἐν αὐτῷ πῶς καί διατί ἐκυριεύθη ἡ Αἴνος. Ἡμέραν τινά ὁ ἱεροδίκης τῆς Βερροίας παρουσιασθεὶς τῷ σουλτάνῳ ἐξέθεσε τὰ τῆς καταστάσεως τῆς ἐπαρχίας του καὶ τὰ ὅσα ὑπέφερον οἱ κάτοικοί τῆς ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν κατοίκων τῆς Αἴνου. Ἀφοῦ ἠσπάσθη τὴν χεῖρα τοῦ πατισάχ, τῷ εἶπε: "Μεγαλειότατε, ἡ κατάσταση τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Βερροίας καὶ τῶν Υψάλων εἶναι ἄσπαστος καὶ ἀξιοδάκρυτος. Οἱ ἄπιστοι κάτοικοι τῆς Αἴνου, καταπονοῦσι τοὺς ἡμετέροισι μουσουλμάνους φουκαδεύοντες τοὺς σκλάβους αὐτῶν καὶ περιθάλλονται ἐν τῇ πόλει των. Οἱ ἡμέτεροι εἰσέρχονται εἰς Αἴνον πρὸς ἀναζήτησιν τῶν δούλων των καὶ, ἐάν μὲν εἶναι εὐποροὶ, προσφέροντες χρήματα ἢ τρόφιμα, ἐπανακτῶσι τοὺς δούλους αὐτῶν, ἐάν ὅμως εἶναι πένητες, ὑβρίζονται, ἔχρονται, πολλῶς δὲ παραμένουσιν ἐκεῖ ὡς δοῦλοι καὶ αὐτοὶ. Ἄλλωστε, ἡ πόλις αὕτη τῆς Αἴνου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἰδικῆς πόλεως, διότι ἀνήκει εἰς τὰ ἐδάφη τοῦ αυτοκράτορος τῶν Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως." Ὁ σουλτάνος ἀπαντῶν εἶπε: "Μεβλανᾶ! Ὁ Θεὸς ἄς εὐλογῇ τὰς πράξεις σου!". Τότε, ἀπελθὼν ὁ ἱεροδίκης, ἐκέλευσε παρ' αὐτῷ τὸν ἐμπιστόν του δοῦλον Χάς Γιουνίς καί, νοθεύσας αὐτόν καταλλήλως, ἀπέστειλε τῷ σουλτάνῳ, ὅστις πάλιν τῷ παρήγγειλε: "Σπεῦσε εἰς τὴν ἀποβάθραν καὶ συγκεντρῶνων τοὺς "ρεῖσιδες" εἰπέ εἰς αὐτούς νά ἐτοιμάσωσι δέκα κάτεργα, νά ἐξοπλίσωσιν αὐτά καὶ τοὺς ἄνδρας των, νά προμηθευθῶσι κάλλιστα ξίφη, καὶ οὕτω πορεύου εἰς τὸν λιμένα τῆς Αἴνου, φροντίζων νά κρατήσης μυστικῶν τὴν πορείαν σου, ἐγὼ δὲ θέλω διευθυνθῆ εἰς Υψαλα". Ὁ Γιουνίς βέης, εἰσακοῦσας τὰς διαταγὰς τοῦ βασιλέως, καὶ

Αὐτὸν Παναζαλί: 5
 Δερβὶτ Ἀχμετ Ἀχμετ:
 κωδικὸς ἐπιχ. Ἀχμετ:
 (1461-1578, φ. 503-924):
 Τεβεριχ, Ἀλ. Ὀσμαν
 Χρονικὴ Βουλγαρίας Ὀσμαν
 τῆς Σουλτανικῆς Παιδείας
 Κ.Π. 1915 ν. 139-213

Χειρόγραφο 478 Βιβλιοθήκη
 Ἀνατολῆς Τόπ-Κοπὺ
 ν. 247-31

Βαλκανικὸν Χειρόγραφο
 Βιβλιοθήκη Χρήστη-1585

Ἄφ. Ν. Παπαδόπουλος:
 χειρόγραφο
 ἐπιμνηστικὸν Βουλγαρίας
 ἡμερῶν Σπυριδίου Ἀθηνῶν
 τ.ΙΣ'. 1940 ν. 223-4

βασιζόμενος εἰς τόν Θεόν, ἐπορεύθη καί εἰσῆλθεν εἰς τόν λιμένα τῆς Αἴνου, ἐνῷ ὁ βασιλεὺς καθυθύνθη εἰς Υψαλα. Ἴδὼν τότε ὁ ἡγεμὼν τῆς πόλεως, ὅτι τόσον ἀπὸ ξηρᾶς, ὅσον καί ἀπὸ θαλάσσης, ἐπέδραμον οἱ Τοῦρκοι, ἐστράφη εἰς τοὺς πέριξ αὐτοῦ ἀπίστους καί εἶπεν: "Ἄλλοίμογον, σύντροφοι! Οἱ Τοῦρκοι θέλουν νά μᾶς αἰχμαλωτίσουν!". Ἀμέσως τότε ἐκόμισε πρό τοῦ σουλτάνου τὰ ὑπάρχοντά του καί τήν προσφιλῆ του θυγατέρα καί τήν γυναῖκα του, ὁ δέ σουλτάνος ἐφέρθη εὐμενῶς πρὸς τόν ἡγεμόνα καί τοὺς στρατιώτας αὐτοῦ. Τὰς ἐρημωθείσας οἰκίας τῆς πόλεως διέθεσε διὰ τοὺς νεοσφιχθέντας ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν μουσουλμάνους, τὰς κατωκημέγας δέ ὑπὸ τῶν ἀπίστων δέν ἐξεκένωσεν.

Ἐναντι τῆς πόλεως εὗρίσκετο φρούριόν τι, καλούμενον θάσος, τό ὁποῖον καί κατέλαβεν. Ὅμοίως κατέλαβε καί τό ἄλλο φρούριον τό καλούμενον "Λιμάν" (Λιμνον) καί οὕτω κατέκτησεν ἅπασαν τήν ἐπαρχίαν τῆς Αἴνου. Ἡ ἐπαρχία αὕτη ἐγένετο διὰ χειρός Μεχμέτ Χάν, μεταξύ τῶν μετῶν 1455-1456, ἐχεύρας 857 καί 858.